

Bấy giờ, cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Người nào nương vào thế tục tạo tác nhân quả để phân biệt phần vị khác nhau, không nương vào thắng nghĩa thì tất cả phàm phu cũng có thể đạt được quả Dự lưu, Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán, Độc giác, Bồ-tát và quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề của chư Phật hay không?

Phật dạy:

- Nay Thiện Hiện! Ý ông thế nào? Kẻ phàm phu có hiểu được lý của hai đế: Thế tục và thắng nghĩa không? Nếu hiểu lý của hai đế ấy một cách đúng đắn thì người ấy cũng có thể đạt được quả Dự lưu v.v... nhưng tất cả kẻ phàm phu vì không hiểu biết được lý của hai đế: Thế tục và thắng nghĩa một cách đúng đắn nên không thể đạt được Thánh đạo và tu Thánh đạo, không thể lập ra Thánh quả khác nhau, chỉ có hàng Thánh giả mới có thể hiểu thế tục và thắng nghĩa một cách đúng đắn nên mới đạt được Thánh đạo và tu Thánh đạo. Vì vậy lập ra Thánh quả khác nhau.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Người tu Thánh đạo, có chắc chắn đạt được Thánh đạo không?

Phật dạy:

- Không đạt được.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Người không tu Thánh đạo có đạt được Thánh đạo không?

Phật dạy:

- Không đạt được.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Như vậy không có ai đạt được Thánh quả sao?

Phật dạy:

- Thiện Hiện! Người nào tuy nương vào thế tục, có đạt Thánh quả nhưng chẳng phải thắng nghĩa. Nếu nương thắng nghĩa không tu Thánh đạo có thể đạt Thánh quả, cũng chẳng phải không tu Thánh đạo có thể đạt Thánh quả; chẳng rời Thánh đạo có thể đạt Thánh quả; cũng chẳng trụ trong Thánh đạo có thể đạt Thánh quả.

Vì sao? Vì nương theo đạo và quả của thắng nghĩa đế, tu hay không tu đều bất khả đắc.

Như vậy, này Thiện Hiện! Các Đại Bồ-tát khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa, tuy vì hữu tình lập ra các Thánh quả khác nhau nhưng ở trong hữu vi, vô vi không phân biệt Thánh quả đó như thế nào.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Nếu Đại Bồ-tát ở trong cảnh giới hữu vi, vô vi ấy không thể phân biệt các Thánh quả, thì tại sao Thế Tôn thuyết có đoạn trừ ba kiết sử đạt được quả Dự lưu; gọt bớt dục, tham và sân đạt quả Nhất lai; đoạn tận năm hạ phần kiết đạt quả Bất hoàn; đoạn tận năm thượng phần kiết đạt quả A-la-hán; biết rõ các pháp chứng được đều là pháp diệt, đạt được Độc giác Bồ-đề; đoạn trừ vĩnh viễn sự tương tục của tập khí phiền não sở tri đạt, được quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề của chư Phật?

Bạch Thế Tôn! Con phải làm thế nào để biết được nghĩa thú sâu xa của Ngài đã nói, tức là ở trong cảnh giới hữu vi, vô vi không phân biệt quả Dự lưu v.v...

Phật bảo Thiện Hiện:

- Ý ông thế nào? Ta nói quả Dự lưu, Nhất lai, Bất hoàn, A-la-hán, Độc giác Bồ-đề, quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề của chư Phật, Thánh quả như thế là hữu vi hay vô vi?

Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Thánh quả như thế đều là vô vi, chẳng phải hữu vi.

Phật bảo Thiện Hiện:

- Ý ông thế nào? Trong giới hữu vi có phân biệt không?

Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Không có.

Phật bảo Thiện Hiện:

- Ý ông thế nào? Các thiện nam tử, thiện nữ nơn nào thông suốt tất cả pháp hữu vi, vô vi đều đồng một tướng, gọi là vô tướng, thì ngay lúc ấy các thiện nam tử, thiện nữ nơn này đối với các pháp có sự phân biệt đây là hữu vi hoặc vô vi không?

Thiện Hiện bạch Phật:

- Bạch Thế Tôn! Không có.

Phật bảo Thiện Hiện:

- Các Đại Bồ-tát cũng lại như vậy, khi hành Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, tuy vì hữu tình mà giảng thuyết các pháp nhưng không phân biệt pháp tướng đã nói, là pháp nội Không cho đến pháp vô tính tự

tính Không. Đại Bồ-tát này tự mình đối với các pháp không bị chấp trước, cũng có thể dạy người khác đối với các pháp không bị chấp trước.

Nghĩa là đối với pháp bố thí Ba-la-mật-đa cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa không bị chấp trước.

Cũng đối với bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc không bị chấp trước.

Cũng đối với bốn niệm trụ cho đến tám chi thánh đạo mà đạt không bị chấp trước.

Cũng đối với pháp nội Không cho đến pháp vô tính tự tính Không không bị chấp trước.

Cũng đối với chơn như cho đến cảnh giới bất tư nghì không bị chấp trước.

Cũng đối với Thánh đế khổ, tập, diệt, đạo không bị chấp trước.

Cũng đối với pháp môn giải thoát không, vô tướng, vô nguyện không bị chấp trước.

Cũng đối với tám giải thoát cho đến mười biến xứ không bị chấp trước.

Cũng đối với Cực hỷ địa cho đến Pháp vân địa không bị chấp trước.

Cũng đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni, pháp môn Tam-ma-địa không bị chấp trước.

Cũng đối với năm loại mắt, sáu phép thần thông không bị chấp trước.

Cũng đối với mười lực Như Lai cho đến mười tám pháp Phật bất cộng không bị chấp trước.

Cũng đối với đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả không bị chấp trước.

Cũng đối với ba mươi hai tướng Đại sĩ, tám mươi vẻ đẹp không bị chấp trước.

Cũng đối với pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả không bị chấp trước.

Cũng đối với trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng không bị chấp trước.

Cũng đối với tất cả hạnh Đại Bồ-tát không bị chấp trước.

Cũng đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề của chư Phật không bị chấp trước.

Cũng đối với trí nhất thiết trí không bị chấp trước.

Đại Bồ-tát này tự mình đối với các pháp đã nói như thế, tự mình không bị chấp trước, cũng dạy người khác đối với các pháp như thế

không bị chấp trước. Đại Bồ-tát này đối với các pháp ấy vì không chấp trước nên đối với tất cả chỗ đều được vô ngại.

Như người được Thế Tôn biến hóa ra, tuy hành bồ thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa, nhưng đối với quả vị kia không chấp, không đắm, chỉ vì hữu tình đạt được Niết-bàn.

Như vậy, cho đến tuy hành trí nhất thiết trí, nhưng đối với quả vị kia không chấp, không đắm, chỉ vì hữu tình đạt được Niết-bàn. Các Đại Bồ-tát cũng lại như vậy, hành Bát-nhã ba-la-mật-đa đối với tất cả pháp hữu lậu, vô lậu, hoặc thế gian, xuất thế gian, hoặc hữu vi, vô vi, không chấp, không đắm, vô trụ, vô ngại.

Vì sao? Vì Đại Bồ-tát này đạt được tất cả pháp tướng vi diệu.